

ریس از آن بازیگرهایی نیست که با اغراق یا نمایش بیرونی پیش بروند. بیشتر با نگاه، مکث، تن صدا و تغییرات بسیار ظریف بدن کار می‌کند و بیشتر سراغ کاراکترهایی می‌رود که ظاهر آرام اما لایه‌های تیره و پیچیده‌ای دارند. شخصیت‌هایی که بین وظیفه، عشق، ترس و دروغ گیر کرده‌اند. بخش مهمی از جذابیت ریس در این است که در صحنه‌های کم‌دیالوگ هم حضورش را حفظ می‌کند. او از آن بازیگرهایی است که سکوتش هم معنا دارد. می‌گویید نه. پس حتما هیولای درونم را تا الان ندیده‌اید